

Forslag til Inatsisartut beslutning om at pålægge Naalakkersuisut, at ophæve § 11, stk. 2 i Selvstyrets bekendtgørelse nr. 7 af 29. marts 2011 om beskyttelse og fangst af hvid- og narhvaler.

(Medlem af Inatsisartut: Kristian Jeremiassen, Siumut)

Svarnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Fiskeri, Fangst og Landbrug)

1. behandling

Medlem af Inatsisartut Kristian Jeremiassen skriver i sit beslutningsforslag, at kommunerne selv bør træffe afgørelse om hvorledes kvoten på hvid- og narhvaler fordeles mellem erhvervs- og fritidsfangere. De mener den omtalte paragraf 11, stk. 2, der definerer, at fritidsfangere kan tildeles mellem 0-10 % af forvaltningsområdets kvote er en begrænsning af kommunernes selvstændige kompetence. Endelig mener Medlem af Inatsisartut Kristian Jeremiassen, at formålet med hvid- og narhvalkvoten altid har været at give størsteparten af den fra central side tildelte kvote til erhvervsfangere.

Den omtalte ændring i bestemmelserne, om kvotefordeling til fangstberettigede, hvorved kommunen kun kan give mellem 0-10 % af forvaltningsområdets kvote til personer med fritidsjagtbevis, var en del af revideringen i 2010-2011 af den fra 2004 artsbekendtgørelse om disse to tandhvaler. Det var ydermere en ændring af det oprindelige høringsudkast, der specificerede, at kun personer med erhvervsjagtbevis gives tilladelse til at drive hvid- og narhvalfangst.

KNAPK havde ved tidligere skrivelser argumenteret for, at personer med erhvervsjagtbeviser burde prioriteres i forbindelse med kvoterede arter. Bekendtgørelsens § 11, stk. 2 er derfor lavet for at imødekomme ønsket fra erhvervs side.

Kommunernes bestemmelsesret i forbindelse med fællesfangst er der ligeledes taget hensyn til i bekendtgørelsens § 12, hvor en kommune ved en kommunal vedtægt kan fastsætte regler om fællesfangst.

Via særmeldingsskema, der er en lovpligtig rapportering af fangsten af enten en hvid- eller narhval, er det muligt at belyse fangstantallet af hvaler rapporteret af hhv. erhvervsfangere og fritidsfangere for de sidste par år. Det er dog ikke muligt, at vurdere i hvor mange af tilfældene, der deltog andre fangere, og antallet af disse fordelt på de to jagtbevis kategorier for de enkelte fangster. Data viser, at ud af den nationale kvote gennem de sidste par år afrapporteres under et par procent for begge hvaler af fritidsfangere.

I forbindelse med ændringen, var der forventning om økonomiske konsekvenser for personer med erhvervsjagtbevis i positiv retning, da de kan opnå større indtjening ved salg af mattak, spæk, kød og stødtand, når de bliver de eneste leverandører af produktet/fødevarer, udover butikkerne.

Der var endvidere forventning om økonomiske konsekvenser i negativ retning ved ændringen for den del af befolkningen, som er indehavere af fritidsjagtbeviser og tidligere havde mulighed for selv at fange disse hvaler. Det vil ikke være i form af en mistet indtægt, da

denne jagtbeviskategori ikke havde tilladelse til salg, men i deres uformelle økonomi og hermed også med omkostningsstigning i den private økonomi. Enten skal disse fødevarer erstattes af anden fangstart, eller indkøbes såfremt de enkelte familier vil bibeholde dem som del af den traditionelle diæt. I den relation er udbuddet afhængig af, om de enkelte familier har den økonomiske formåen til nuværende høje priser. Derfor vil der være behov for dialog med KNAPK om priser for traditionelle fødevarer. Samt om udbuddet er til stede lokalt. En vis andel af mattak og kød indhandles direkte til godkendte indhandlingssteder eller sælges privat til større byer for højere omsætningspriser, således at tilgængeligheden og muligheden for at købe sig til denne føde lokalt i især de nordlige områder vil være minimal eller med forhøjet omkostning.

Spørgsmålet, som Naalakkersuisut vurderer det, er, om der fremover skal tildeles kvote til både erhvervs- og fritidsfangere? Det mener vi, at der skal, og vi mener, denne beslutning skal ligge lokalt. Vi mener ligeledes, at det skal ske indenfor den anbefalede bæredygtige kvote. Kommunerne har siden april 2011 haft kompetencen til at fordele kvoten mellem de to jagtbeviskategorier ud fra høring af de lokale fisker- og fangerorganisationer. Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug er ikke blevet informeret om, at denne kompetence er anvendt anderledes end ved tildeling af 10 % til fritidsfangere i et eneste af de 16 forvaltningsområder.

Naalakkersuisut vil af ovennævnte årsager ikke støtte forslaget.